

INTERVIEW

• Een prachtig concert van BBThree, maar hooguit een man of dertig in de zaak. Dat bracht Jan Duijff van Cambrinus in Horst tot het organiseren van een jazzfestival, komende zondag van 14.00 tot 22.00 uur in de Tiendschuur.

• Veel mensen associëren jazz met dixieland of piepknor. • Meer informatie over het festival op de website www.cambrinusconcerten.nl.

De geest van jazz waart door Horst

Komende zondag toont een staalkaart van wat Limburg te bieden heeft op jazzgebied. De brede benadering blijkt uit de naam van het festival: *The Spirit of Jazz*. De optredende artiesten zijn BBThree, Razzle Dazzle, Bart Oostindie (foto), Surfcake, La Manouche, Stella Domazos en Iain Matthews & Searing Quartet.

Een huwelijk met volop ruimte

'Joy mining' heet de plaat die de Britse folklegende Iain Matthews maakte met het Limburgse Searing Quartet.

Het is een muzikaal huwelijk met behoud van hun beider identiteit. Zondag zijn ze live te horen in thuisbasis Horst.

door Paul van der Steen

Dat ze elkaar zouden tegenkomen was onvermijdelijk: pianist Egbert Derix en zanger/gitarist Iain Matthews, dankzij onder meer Fairport Convention en Matthews Southern Comfort een wereldnaam uit de folk. De eerste afkomstig uit Horst. De tweede neergestreken in het Noord-Limburgse dorp vanwege de liefde.

Een jaar of vijf terug wordt de Brit door Jan Duijff, eigenaar van café Cambrinus in Horst, getipt over een concert van het Searing Quartet. Daar moet hij echt naar komen luisteren. Matthews komt en is verkocht. Derix, pianist van het kwartet, wordt onmiddellijk gestrikt voor zijn aanstaande tour rond *If you saw through my eyes*, Matthews' solo-lp uit 1970.

„Ik viel voor zijn vakmanschap, zijn emotionaliteit en zijn passie voor muziek. Dat kon niet fout gaan.”

De werkelijkheid overtreft Matthews' verwachtingen. „Ik weet nog hoe zeer ik onder de indruk was, toen bleek dat Egbert het complexe strijkersarrangement in een van de liedjes met groot gemak op de piano speelde. Tijdens 25 optredens kreeg de muziek een totaal andere dimensie. Aan het eind van de tour hebben we een live-plaat opgenomen, die ik om eerlijk te zijn beter vind dan het in de studio opgenomen origineel.”

Bij zowel Matthews als Derix ontstaat de wens om wat samen te doen. Jammer genoeg zijn hun beider agenda's dermate gevuld dat het er niet onmiddellijk van komt. Matthews koestert al jaren een passie voor jazz. De wens om er ook zelf wat mee te doen is er al jaren. Vijftien jaar terug, tijdens zijn langdurige verblijf in Amerika, doet hij al een poging met een vriend uit Chicago, maar het blijft bij een

Het Searing Quartet en Iain Matthews (rechts).

foto Brendan van den Beuken

paar arrangementen. „Ik heb me al tijd erg klein gevoeld bij het vakmanschap van jazzartiesten. Ik gebruik mijn gitaar voor het componeren en het begeleiden van mezelf, maar als muzikant ben ik niet

'Als muzikant ben ik niet meer dan een drie waard'

meer dan een drie waard. Om dan naast jongens te gaan staan die hun instrument tot in de puntjes beheersen, vergt moed.” Een omslagpunt vormt een concert in januari van dit jaar, als Matthews in de concertreeks *Common grounds* het Searing Quartet uitnodigt om een aantal nummers met hem mee te spelen. Matthews: „Het paste onmiddellijk in elkaar. Toen werd me duidelijk dat een link leggen met jazz niet zo

moeilijk hoeft te zijn.” Met Derix gaat hij aan het werk. Twee werelden. Twee generaties: de 62-jarige Matthews en de 39-jarige Derix. In een paar maanden tijd worden vijftien nummers geschreven, waarvan er uiteindelijk twaalf op het nu verschenen album *Joy mining* terecht zijn gekomen.

„Ik heb lang de fout gemaakt om bestaande nummers in een jazzformule te persen”, concludeert Matthews terugkijkend. „Met Egbert was de rolverdeling heel duidelijk: ik maakte de teksten, hij de muziek.”

In de ogen van Derix is dat ook de enige aanpak die werkt. Met een jazzsaus overgoten popnummer weten hem zelden te pakken. Als hem iets aanspreekt in de liedjes die hij met Matthews maakte, is het dat er iets nieuws is ontstaan maar dat de identiteit van zowel Matthews als het Searing Quartet geen geweld is aangedaan. Het voelt als een huwe-

lijk met volop ruimte voor beide partners. Derix: „Ik heb tekst altijd het belangrijkste element van een lied gevonden. Mijn vader is schrijver. Mijn broer is schrijver. Iets daarvan zal er ook bij mij wel inzitten. Ik heb ook altijd naar singer-songwriters geluisterd: James Taylor, Randy Newman, Tom Waits. Mijn passie voor jazz komt voort uit mijn eerste kennismaking via Billy Joels *New York state of mind*. Hoe ouder ik word hoe oninteressanter ik het opdelen van muziek in hokjes vind. Mensen mogen mij een jazzpianist noemen. Zelf vind ik dat te beperkend. Waar het om gaat is, dat ik mijn handtekening in muziek kwijt kan.”

Dat Engels de moedertaal van Matthews is, vindt Derix cruciaal. Eerder maakte hij een album met Ton Engels in het Nederlands (*In het zuiden opklaringen*). „Ieder zijn ding, hoor, maar ik blijf het vreemd vin-

den dat zoveel Nederlandse popartiesten beweren dat ze liedjes willen schrijven waarin ze hun persoonlijke gevoelens willen tonen en dat dan doen in het Engels. Het heeft iets van met een pruik op roe-

'De plaat is gebaseerd op wederzijds respect en bewondering'

pen 'Dit is wie ik ben'. Net zo onnatuurlijk als mensen die zich in het weekeinde opeens als cowboy gaan kleden.”

Derix: „Mijn vader heeft altijd gezegd dat we met het Searing Quartet een keer wat zouden moeten doen met zang. Ik heb dat nooit begrepen, ook omdat ik het beeld had van cocktailjazz, een zangeres met muzikanten als onzichtbare begeleiders. Nu pas zie ik dat het ook anders kan, dat hij gelijk had.”

Matthews knikt instemmend. Hier is geen sprake van een vocalist met ondersteunend personeel. „Dit voelt als een echte band, als een quintet. De plaat is het product van vriendschap gebaseerd op wederzijds respect en bewondering.”

De drie andere leden van het Searing Quartet moesten nog wel even een drempel over. Matthews: „We hadden de eerste repetitie op vrijdag en we zouden op maandag gaan opnemen. De jongens die stuk voor stuk weten hoe ze een zanger moeten begeleiden. Die rol speelden ze, op safe. Ik moest ze overtuigen dat ik ze niet wilde als mijn begeleidingsband, maar dat dit een project zonder ego's moest worden. Dat is perfect gelukt.”

Iain Matthews en het Searing Quartet spelen komende zondag op het festival Spirit of Jazz in Cambrinus in Horst. Meer informatie: www.iainmatthews.com en www.searingquartet.com